

[Transcript] Genstart / Guldimunds faderskab

Vi skal jo tale om flere ting i dag, blandt andet det at være far, eller det at være delefår.

Ja, det er et sjovt ord til dig.

Hvorfor er det, du synes, det er et sjovt ord?

Jeg kan ikke helt huske, om det er noget, jeg selv har kommet til at sige, men man har ikke det omvendte ord.

Det er jo altså delemord, man vil jo sige enlig mor typisk, og jeg vil glæde den, at det jo nok også er at identificere mig som enlig far.

Hvad er der ved det, det er over delefår, som du egentlig heller ikke bruger dig om?

Der er sådan en ullaeg vægt i det, altså.

Det vil jo være fint, hvis det så også hedde delemord, underforstået af morggen og faren, dele det barnet.

Hvis man er i den enlig mor, der forhar man billedet af en far, der har ud af billedet.

Dele ordninger, besøg i mannescentret og en ny forælskelse.

Som nysgilt far skal man vende sig til en helt ny virkelighed, og den virkelighed synger Gullimund om på sit nye album.

Jeg venter i lyset.

Jeg kommer ikke med et budskab om, at det er søn for mig, det her.

Hans tekster tager udgangspunkt i helt almindelig nærmest banale scenarier fra hverdagen, som vi andre måske kan spejle os i.

Så er det i virkeligheden op til lyderen og fyld følelserne ind i det.

En hverdag, hvor der både er frede, sorg og forælskelse.

Det er genstart i dag.

Mit navn er Anna Ingrish.

Er det uretfærdigt, at man bruger de her begreber, altså, at det hedder en delefår, men en enlig mor?

Jeg tror, for den enkelte kan det føles uretfærdigt.

Og når man kigger på det sådan med de lidt større briller, så kan man ikke andet end os at kigge på de uligheder, der er mellem kønne i det hele taget.

Hvor det har jo egentlig bare også et udtryk for det.

Altså, jeg plejer ikke andet at sige, at det er sådan patrikattet, der lige på det her område rammer tilbage i hovedet på mig som mand.

Fordi, at jeg egentlig gerne vil ind på et domene, altså hjemmet og børnene og familien, som historisk set og stadigvæk er blevet tillegnet kvinderne.

Og det er jo fordi, at man kan sige, mændene så har insisteret på at have karrieren og arbejdsliv, som deres domene på bekostning af kvinderne.

Så derfor sådan på et samfundsmæssigt plan, synes jeg ikke noget vende, de viser det uret færdigt.

Asger, vil du ikke præsentere dig selv?

Jo, det kan jeg godt. Jeg hedder Asger Nordshop Pedersen. Jeg laver musik under navnet Gullimorgen.

Fuck, det nu vælter solen ind og fortryller alle støvkrumper min borgerblad.

Det er egentlig den primære overskrift på, hvorfor jeg er her i dag, tænker jeg.

Hvorfor hedder du Gullimorgen?

Det er sådan et lille vandligt nick til Grundtvig, som bruger det der billede med Gullimorgen i flere sine salmer,

[Transcript] Genstart / Guldimunds faderskab

til en beskrivelse af morgenen og solen og lyset.
Salmer og musik har været en helt fast og stor del af Asger's barndom.
Hans far er organist og har dirigeret drengekore.
Et kor som både Asger og hans borger selv har sunget i.
Musik har i min familie været en samværs form.
Deres billede og synge sammen har været en af flere måder, vi har følt os forbundet sig hinanden.
Vi har altså sånget meget, når vi var på biltur.
Så har der sånget lidt flere stemmet på må og få.
Det lyder meget hyggeligt.
Det var meget hyggeligt.
På lange biltur forberedte det også fæstsangen, når de var på vej til særlige familie sammenkomster.
Der var som regel en rejse på minimum en tre kvarterier eller et eller andet,
når man skulle til en eller anden familie komme sammen med en konfirmation eller en fødselsdag.
Og så kunne det være, jeg tror, vi har lavet en over den der vimmersvejeaktige ting,
eller sådan noget, hvor der er nogen, der synger de der og vimmer må ad.
Og så opdægt en eller anden fæstsang.
Var det en god og tryk familie?
Det lyder jo meget sådan.
Ja, det synes jeg, når jeg tænker tilbage på min barndom, så synes jeg,
det har følt os meget stabil og fossiligt.
Jeg tror, at min forældre har der sikkert alle mulige andre, der har levet sammen i mange år,
haft deres op- og nedtur, men det er i hvert fald ikke noget, de har lavet os mærke noget til.
Hvor meget har det formidt din opfættelse og forståelse af familien, altså hver en familie,
er, at du selv har vokset op på den måde?
Det blev klart for mig både sådan op igennem min tyver og også da jeg selv blev far.
Far, at der var nogle ting omkring det at være en familie, som jeg bare tog som nogle
selvfølgeligheder.
Det kan være alt sådan noget, som hvor vigtig borskik er til I don't know.
Altså, det er sådan alle mulige ting.
Musikken følger Asger Nordtop hele vejen til optagelsen på musikkonservatoriet, hvor han begynder
at lave sit eget musik.
Men teksterne i hans sange dengang ligger langt fra de præcise og detaljerede beskrivelser af
hverdagen.
Han synger om i dag.
Da jeg begyndte for alvor at skrive sange med dansk sporetekster, sådan der i starten om midten af
min tyver,
så var mit liv brede af at være en vildt syskønedede mand i starten af tyverne, som gik på
konservatoriet,
gik i byen og var lidt for elsket fra tid til anden og sådan noget.
Og det var et liv, som jeg ikke rigtig tænkte, at det kan jeg bare gengive.
Altså, det ville folk jo bare synes var navlepillende.
Og så prøvede jeg ligesom at beskrive de følelser, jeg havde gennem billedspråk,
i stedet for bare at sige, hvad det var der skete.
Tror du, at det er svære at synge sådan meget konkret om sine følelser,

[Transcript] Genstart / Guldimunds faderskab

og sit meget personlige liv, som mand?

Det synes jeg jo ikke, det er, kan man sige.

Men jeg kan godt forstå, hvis man stadigvæk i hverdage, som man kan være tilbageholdende, ved at åbne op omkring sin sårbar eller svage sider.

Noget af det, der fylder meget på mit første album er Vrede.

Og det har jeg da efterfølgende tænkt, at det var der ikke så mange, der havde gjort før, og så talte så åben omkring at blive Vrede.

Er det fordi, at det her med mænd og vrede, det er måske ubehageligt for nogle af ting på, eller det er farligt, fordi man tænker på vold?

Ja, det er jo sådan en fortsætning for volden, tænker jeg.

Og vi har egentlig et særligt veludviklet sprog for det.

Enten så forhærer vi det gennem action, heven fortællinger,

eller sådan noget, hvor den bliver ret færdig gjort,

eller også bliver den lidt horrorfiseret gennem, for eksempel,

sådan noget true crime, eller den måde vi forhåller os til, når der sker forbrydelser.

Men der er ikke særlig meget snak om det, i forhold til, hvordan det er en del af vores almindelige liv.

Og her snakker jeg ikke kun om sådan en fysisk vold,

men også de ting, der er sådan en nabo at sætte,

psykisk vold og vrede og aggression.

Asker Nordsopste byalbum er fyldt med vrede

og sov over et forhold, hvor opsledende skenderier har erstattet forælskelsen.

Ja, men i virkeligheden så foregår sangene altid efter skenderier.

Det jeg beskæftiger mig med, det er mine egne reaktioner på det.

Så den her sang er sådan en opremsning af forskellige ting,

jeg har i sangen smadret i afmakt på bagkanten af et skenderi,

eller som kodomination på et skenderi.

Det er jo faktisk på en måde også en beskrivelse af,

hvordan det udtryk udvikler sig over tid,

at når først man tillader, som det starter med,

at der lige bliver dasket til et fint træ,

og så det næste, der sker, er, at der bliver knustet glas i håndvasken,

så på en indstenk kontrolleret måde.

Men det udvikler sig ligesom,

og i de sidste verden bliver der smadret en stempelkande mod en brystkasse.

Er du på det her tidspunkt, i den situation, som sangen her handler om?

Bange for, at du kan komme til at slå din kæreste i raseri?

Altså...

Jeg tror, at det en del er at være menneske,

at volden er et sted, vi kan blive drevet ud.

For nogen af den vold rettede ud af mod andre,

for andre vil den være rettet mod dem selv.

Og det, hvor ansvaret især ligger, er at få sat grænser,

inden man befinder sig i en situation,

[Transcript] Genstart / Guldimunds faderskab

hvor temperamentet tager over,
eller afmakten eller frustrationen tager over.
Det er der med, at volden, eller det som reagerende i vreden,
ikke er kilometer væk.
Det er måske sådan uden for række ved det.
Man gør ikke noget, men man kan mærke, at der er en flige af noget, der er tæt på.
Er det noget, du kan genkende i din omgangskris,
når du taler om andre folk om de her ophissede situationer?
Altså, jeg har især i kølevander på den første plade,
kom ud og mødt en del mennesker,
som har betroet sig til mig om,
at de kan genkende det, der med at have stået,
og faktisk have haft lyst til at pande deres partner ind.
Og så ikke har gjort det, men det var en tanke, der melds sig.
Og så tror jeg stadig, at der er langt fra den tanke til handling.
Du har jo skrevet de her sange, som udspringer fra dit eget liv.
Når du taler om det, så ser du duet og jerede.
Så som om det er nogen, der er langt væk fra dig.
Hvorfor taler du om det, så om det ikke er dig, det handler?
Der er flere grunden til det,
den ene af grunden til det er, at jeg kan ikke selv identificere mig længere
med det jeg, der for eksempel er i sange på den første plade.
Og som jeg også synes det altid er med følelser,
så er de også bare et filter, man ser verden igennem
og ikke en sandfærdig gengivelse af virkeligheden,
og det er jo ikke det, der har været.
Det er ikke det, der har været.
Det er ikke det, der har været.
Det er ikke det, der har været.
Det er ikke en sandfærdig gengivelse af virkeligheden,
og det er jo en super ensidige fortællinger.
Men derfor står sangene stadigvæk tilbage som fortællinger,
som jeg godt kan tro på og som jeg også håber
og oplever, at folk kan tro på.
Og det kan de ikke i kraft af, at det handler om mig.
Det er ikke hængt op på min person.
Jeg skal Nordtop og moren til hans søn
går fra hinanden og skal fra nu af
vende sig til at have deres sønbående på skift.
Den nye familiestruktur, han pludselig skal finde sig til rette i,
bliver en drivkraft til nye sangen.
Han synger bl.a. om en dreng, der i et øjebliksevrede
siger, at han aldrig vil sove hos sin far,
igen.

[Transcript] Genstart / Guldimunds faderskab

Sangen er skrevet på baggrund af, hvad kan man sige, observationer.

Tilsat lidt fiksjonalisering i forhold til at få rimene til at passe og få sangen til at være den længde den skulle og sådan noget.

Hvis jeg så igen skal kigge tilbage på, med sådan erkendelsesblikket, så er det jo en sang, der handler om, at børn er meget umiddelbart til stede i den følelse, de nu en gang har.

Lige nu er her.

Så det kan det en øjeblik være, jeg savner den anden forældre.

Jeg vil ikke være her, jeg vil være der.

Og så i det næste øjeblik, danser barnet i stolen eller synger ude i badet.

Du siger, jeg skal se til morgen.

Du har aldrig givet os over her igen.

Det kan være sådan svært at følge med i, hvis man er voksen, hvor man er lidt mere vand til at ting, der bliver sagt, at tage dem for gode vejre.

Det synes jeg nemt man kan komme til at gøre med børn i den allervores brode for alvor, begynder at give sådan grammatisk mening, at man så kommer til at tilægge dem nogen sådan voksenfølelser eller voksenerkendelser.

Så når der nu er den tråde, at der kommer til måske at tilægge, til lidt for meget vigt, da et barn lige umiddelbart siger, hvordan er det så at høre de ord, jeg vil heller sove små?

Ja, det skærne, er nok den bedste beskrivelse.

I så dels er det en ny virkelighed, man skal tilvende sig.

Det skulle jeg i hvert fald, når man påbegynder det der nye liv, som enlig forældre, eller en deleforældre, hvad vi nu skal kalde det, at barnets virkelighed er, at det hele tiden savner den ene eller den anden.

En anden sang tager afsæt i et besøg på mannescentret,

[Transcript] Genstart / Guldimunds faderskab

hvor Asger Nortop tager hen,
for at få juridisk hjælp til sin deleordning.
Hvad blev der sagt til dig? Hvad fik du at vide?
Jeg kan referere dig til det,
som jeg har valgt at gengive i teksten,
som i nogen grad er,
og ikke sin transcription,
men i hvert fald, rimeligst sandt færdigt billede,
på hvordan der blev talet.
Jeg skulle være glad for den ordning, jeg havde,
fordi der var mange, der havde det meget værre.
Og grundlæggende, at jeg som mand i sådan en skildsmysse,
sagde jeg, hvor barnet er så lille,
ikke kan forvente andet,
end at det er moren,
der får lov til at have Bob Hales retten.
Føler du dig uretfærdigt behandlet til mit?
Jeg tror, i situationen,
synes jeg, det var ret frustrerende.
Men så er der jo også et wake-up-call i,
som mand faktisk lige pludselig
ommødede konsekvenserne af systemet.
Det har jeg ikke særlig mange,
og det har jeg ikke særligt mange,
og det har jeg ikke særligt mange,
det har jeg ikke særligt mange erfaringer med,
og derfor kan man nemt komme til at ikke have tænkt,
at det findes.
Men her er der faktisk et punkt,
hvor jeg i hvert fald mærket konsekvenserne
på egen krop.
Du siger systemet, altså hvad er det for et system,
du taler om, som du mærket konsekvenserne af?
Vi har stadigvæk et samfund,
hvor jeg synes arbejdslivet og karrieren
er mannsdumene.
Det økonomiske og mannsdumene
er det, der er meget klare statistiske beviser for,
og at hjemmet og børnefamilien stadigvæk
i en udbrede krav på samfundsplan,
er kvindestumene,
den der mental load med,
at hvem er det, der egentlig går og tænker
over, hvad der skal ske i husholdningen,

[Transcript] Genstart / Guldimunds faderskab

hvem tager initiativ til rengøring,
hvem sørger for, at der bliver købt nye sko til børnene
og sådan noget.
Det ligger på skvinderne,
og på den måde er vi stadigvæk et meget køns
opdelt samfund,
og når man så lige pludselig står i en situation,
hvor man er en mand,
der egentlig gerne også vil gå ind
og være primære omsorgsperson
og synes, at det er jeg, der lige så kvalificerer til,
og så får jeg videre, at samfundet,
det er du faktisk ikke.
Hun ser, at jeg beklager,
men din tid er gået.
Hade du en oplevelse af, at fordi du var mand,
blev du dårligere behandlet i systemet,
eller fik færre rettigheder?
Ja, det kan man godt sige.
På det her specifikke område,
er hvordan vi har indrettet vores samfund,
og så er der jo så sindssygt mange andre
steder i samfundet,
hvor jeg bliver borget fremme på lavet og bærbladet,
og lever en fuldstændig kærlighedstillværelse,
kvæ mit køn og min hudfarve.
Så jeg kommer ikke med et budskab om,
at det er søn for mig, det her.
Så alle de strukturer, som du ved,
du selv har drevet forut i lavet,
altså jo også i Musikbranschen, hvor
tendenserne er de samme, som i resten af samfundet,
at mænd er bedre repræsenteret på et set.
Ja, og bliver bedre behandlet.
Den struktur, som du har drevet forut i lavet her,
den har også givet der store sover og ulemper,
i andre respekter af din liv.
Blandt andet, når det handler om rammerne
og samvade med dit barn.
Ja, og det tror jeg faktisk er et udtryk for.
Det er også ved at skifte i,
hvad man som mand gerne må stræbe efter,
eller have som topprivateter i sit liv,
hvor flere og flere mænd gerne vil tage en større del

[Transcript] Genstart / Guldimunds faderskab

af familielivet og være omsorgsperson på en anden måde en tidligere.
Du fortalte i starten af vores snarkaske det her med din egen familie, som lyder meget dejligt.
Harmonisk, tror jeg man vil sige.
Måske vil man også kalde det for en kærnefamilie.
Er det en sov for dig i dag, at dit barn skal vokse op med en mor og en far i hver sit hjem?
Det tror jeg godt, man kan sige.
Det er jo en sov for mit barn, som altid savner enten den en eller den anden.
Det er et vilkår i hans liv.
Det er et vilkår i mange skilsmissebørnsliv, og det gør også und i mit hjerte.
Men jeg ved jo også, at alternativet har været værre, så jeg tror, at tingene er som de skal være.
Du synger jo heller ikke kun om at være far eller ene far.
Du er jo også blevet forældsket igen.
Hvordan er det at se din søn og din kæreste sidde sammen?
Det er en meget speciel oplevelse.
Det er lidt ligesom, hvis man får øje på en isfugl, og man må bare stå helt stille og lave det være.
Man kan ikke rigtig påvirke det.
Man kan ikke forse det.
Man kan bare være taknemmelig, hvis de to parter kan lide hinanden.
Hvilke følelser var benzinen på sådan en sang som der?
Både taknemmeligheden og også den der...
I virkeligheden også afmagt, faktisk.
Men lidt mere sånne ting.
Det er jo ikke så, at man har været på en isfugl, i virkeligheden også afmagt, faktisk.
Men lidt mere sådan en onneløs til bagholden, mod en digneret afmagt, der er på den anden sang.
Han fortæller dig noget, jeg ikke kan høre.
Du kigger hende tilbage på ham.
I starten, da du skrev sanget, pakket du det ind i metafor og alle mulige abstraktioner.
Kan det stadig være svært for dig at synge så konkret det talieret om dit liv og dine følelser?
Det synes jeg faktisk ikke det er.
Det er jo lidt interessant, at lige nu bør du mig om at fortælle, hvad det er for nogle følelser.
Sangen handler om, men i virkeligheden så den sproglige tilgang, jeg har, er faktisk at pille følelserne ud af det og bare lave situationen stå.
Og så forhåbentlig skabe nogle billeder inden i hovedet på folk, som så giver dem adgang til nogle associationer og nogle følelser.

[Transcript] Genstart / Guldimunds faderskab

Noget andet er jo at tale om det uden sang og musik.

Er det svære for dig?

Ja, det synes jeg er vanskeligere, fordi så bliver det ofte mere nærgående og mere privat.

Og i virkeligheden er jeg egentlig ikke særlig interesseret i at fortælle om mit privat liv.

Partoksal nok.

Det ved jeg godt, kan virksen helt onsvags, når jeg skriver de sange, jeg gør.

Men jeg synes ikke, mit privat liv per definition er interessant.

Det er min musik og min lyrik, der er det, jeg gerne vil give til folk.

Måske er dit liv ret interessant i alt sin uinteressanthed.

Ja, men det er det kun i kraft af at være et menneskeliv ligesom alle andre.

Dagens genstart var sat sammen af Cialotte Kovelte, Marie Killebigg og Linne Fabrisius.

Jeg hedder Anna Ingrish.

I appen, det er lyd.